

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decas Selectarum Quæstionum

Vogel, Gerhard Georg Wilhelm

Ingolstadii, 1728

Ad pœnam Constitutionem Caroli V. Imperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62148](#)

am facta per constitutum. contra Schrader. *de feud.* p. 9. c. 1. n. 34. & seqq. & alios ab hoc citatos DD.

Tit. 38. feud. 2.

188. Vasallus feudum, etiam invitō Dominō refutare potest. contrā Pinell. in l. 1. *Cod. de Bon. matern.* Jul. Clariss. in §. *feud.* q. 34. n. 1.

Eodem.

189. Si Vasallus annum Canonem forte conventum solvere negligat, non propterea feudo privari potest. contra Alexandr. *conf.* ii. l. 4. & alios vindicos apud. Schrader. *cit.* p. 9. c. 6. n. 25.

Tit. 39. c. 1. feud. 2.

190. Si proximior agnatus feudum alienatum spatio 130. annorum non revocaverit, possessor illius, aliis ad successionem venientibus, completam præscriptionem nequit obtendere. contra Pinell. in *Auth. tricennale Cod. de bon. Matern.*

Tit. 43. feud. 2.

191. In causa etiam nudæ & merissimæ possessionis feudi non Judex ordinarius sed Dominus directus adiri debet. contra Isern. Paridem de Puteo. *de redintegr. feud.* c. 198. n. 5. & seqq.

Tit. 52. feud. 2.

192. Probabile est posse Vasallum in feudo suo hypothecam constituere, insciō vel invitō Domino, nec per hoc feloniam committere, contra Sonsbecium, & alios quos citat & sequitur Carpzov. *resp. Elect.* l. 5. *resp. 29.*

Tit. 40. §. præterea feud. 2.

193. Probabile est feendum præscribi non posse, quò ad Dominium directum, etiam longissimo tempore. contra communiorem, cui se jungunt Gail. *observ.* l. 2. *obs. 160.* Menoch. l. 2. *conf. 134.* n. 20.

EX JURE CRIMINALI Ad pœnalem Constitutionem Caroli V. Imperat.

Ad art. 9.

194. Satis probabile est, posse, imò quandoque debere Judicem ex indiciis certis, gravioribus ac indubitate, commissi delicti veritatem Quæstionibus sive tormentis eruere; ut maximè de corpore delicti liquidè & per evidentiam facti non constet. contra communiorem. Brunnem. *de indic.* p. 2. q. 5. n. 7. Marsil. in l. 1. n. 5. ff. *de Quest.* Jul. Clar. l. 5. *sent.* §. ult. q. 4. in pr. §. q. 64.

Ad art. 20.

195. Siquis non præcedentibus legitimis indiciis torturæ subiectus & in ea crimen confessus fuerit; non poterit ex hac sua confessione, ut ut ad bancum juris ratificata, ordinariō supplicio affici. contra Ant. Merenda *Controv. jur.* l. 5. c. 9. & seqq. subtiliter nimis contrarium propugnantem.

Ad

Ad art. 42.

196. Judicem non posse licetè in conscientia uti Torturâ ad eruendam rei confessionem contendit cum aliis non parvæ Authoritatis Viris Jacob. Wissenbach. lib. 58. ff. Disp. 37. Th. 13. quibus se communius & verius opponunt Gomez. var. resolut. tom. 3. c. 13. Laym. de J. & J. Tr. 6. c. 5. n. 9.

Ad art. 66.

197. Reus legitimè & servato Juris ordine interrogatus, tenetur quidem fateri crimen in causis civilibus, non tamen in criminalibus poenam mortis vel mutilationis inferentibus; sed potest uti verbis æquivocis vel amphibologicis, aut etiam rotunde negare, crimen questionis à se patratum esse. Licet contraria sententia magnâ DDrum Authoritate sit subnixa, sequentiam S. Thomam 2. 2. q. 69. art. 1. vid. Lugo de J. & J. D. 40. Cardenas in proposit. damn. ad proposit. 26. & seqq. Diff. 19. c. 7. n. 81.

Ad art. 105.

198. Dignitatem & generis nobilitatem rationem sufficientem præbere, à poena delicti ordinaria recedendi indistinctè affirmant, Tiraquel in tr. de nobilit. c. 20. n. 108. Salicet. in L. servus Cod. ad L. Jul. de vi publ. negant Carpzov. & ejus asseclæ q. 148. n. 38. melius distinguunt alii inter crimina, quæ per nobilitatem aggravantur, & inter ea, quæ per hanc minuntur; & sic in prioribus Nobilitatem non suffragari, benè tamen in posterioribus contendo cum Gailio observat. l. 2. obs. 110. n. 39.

Ad art. 109.

199. Nicolaus Brandt JC. Lubecensis celeberrimæ Nationi Westphalicæ grandem injuriam intulisse videtur, in *Dissert. de legitima malef. & sag. investigandi ratione part. 2. n. 23.* dum ait. explorationem & purgationem per aquam frigidam, vulgo Wasser-Prob dictam; ad mulieres de magia suspectas convincendas, præsertim in Westphalia, adhiberi solere. Sicut enim hæc probatio uti & aliæ variæ, quæ per aruspices, duellum vel alias modos superstitione plenos, olim fieri assolebant, SS. Canonibus in *Tit. de purgat. vulg. adversantur;* sic etiam eos in Patria mea, JCtis florentissima, quæ quæ circunvigere, nec vidi unquam, nec unquam audii.

Ad art. 116.

200. In delicto sodomitico (sicut in millo alio, paucis quibusdam exceptis) Conatus & attentatum scelus poenâ ordinariâ coerceri neutiquam potest. contra Damhoud in *pr. rer. Crim. c. 96. n. 16.* Petr. Gregor. in *sintagm. Jur. I. 36. c. 14. n. 1.* Gail. l. 1. de pac. publ. c. 14. n. 26.

Ad art. 137. in pr.

201. Non potest puniri poenâ homicidii ordinariâ. Is, qui in plena ebrietate alterum occidit, licet ante jam sciverit, se sumptô liberaliore haustu in rixas & iras proniores esse. contra communem, quam sequuntur Gail. l. 2. obs. no. n. 28. D. Gletle *Jurispr. Terrib.* Tom. 1. p. 1. c. un. §. 3. n. 30.

Adeund.

202. Variæ exque intricatissimæ quæstiones in materia homicidii oriri

solutæ, ex hac non infrequenter controversia præjudiciale pendent: An ad statuendam Homicidæ pœnam ordinariam requiratur, ut is animum occidendi dolosum habuerit? quod quidem à Mascardo de probat. *Concl. 864. n. 4.* affirmare citantur Jul. Clar. pr. *Crim. §. Homicidium. n. 3. & 4.* Cæpoll. *conf. 33. n. 27.* Farinac. Alexand. Dec. Marsil. &c. Quibus tamen, bonâ illorum veniâ, meum calculum neutiquam adjicio.

Ad eund.

203. Unde etiam volens occidere Maxium, sed in persona deceptus occidens Cajum, nihilominus mortis supplicio tenetur. contra Menoch. *cent. 4. cas. 324.* Carrer. *in pr. Crim. de Homicid. §. 2. n. 57.* Tiraquel. *de pæn. temper. raus. 14. n. 2.*

Ad eund.

204. An mandans tantum vulnerari Titium, teneatur etiam de homicidio subsecuto, casu quo mandati limites mandatarius egressus fuisset? gravis est controversia inter Criminalistas, teste Farinacio *de Crim. q. 135. n. 168. & seqq.* Ego cum Carpzov. *q. 4. a. 19.* referre existimem an talibus instrumentis Mandans vulnus infligi curaverit, ex quibus mors facile sequitur, an verò levioribus id fieri voluerit? si prius, mandantem ordinariâ, si posterius, extraordinariâ pœna affici deberi, juri & rationi est conformius.

Ad art. 140.

205. Ad essentiam moderaminis inculpatæ Tutelæ etiam suô modò requiritur paritas armorum. contra Ant. Pérez. *in Cod. Tit. quando unicuiq. se sine Jud. vind. n. 4.*

Ad art. 141.

206. Qui in allegati & prætensi à se moderamis inculpatæ Tutelæ probatio totaliter deficit, pœnâ ordinariâ meritò coercetur. contra Farinac. *oper. Crim. q. 81. n. 157.* Jul. Clar. pr. *Crim. §. fin. q. 58. vers. 17.* Oldekop. *in observ. Crim. Tit. 4. obsf. 19. n. 4. &c.*

Ad art. 142.

207. Milites & alii Viri dignitate conspicui, quibus fugere pro probro habet populus, injustè aggressi fugere non tenentur, sed tueri se possunt defensione etiam occisivâ. contra communiorem, quam fusè defendit Carpzov. *q. 19. n. 59.*

Ad eund.

208. Sic etiam eum, qui moderamen manifesto cum dolo egreditur, ordinariô mortis supplicio plecti non posse defendit idem Carpzovius *q. 29. n. 29.* cum communi. contrarium tamen mihi præplacet.

Ad art. 148.

209. Si Cadaver occisi in præsentia illius, qui de Homicidio suspectus est, sanguinem effundat (id quod non multis ab hinc annis, in contiguo quodam loco contigisse audii) periculosum quin & superstitiosum est indicium. Et sicut in Theoria male fundatum, sic etiam in praxi non facile ut, putem attendendum, quidquid cum Paride de Puteo & alijs DD. in contrarium afferant Blanc. *de indiciis n. 408.*

n. 408. Boer. decis. 166. ab initio ponentes fundatum, sed arenosum, in
Genesis 4.

Ad eund.

210. Quando in rixa fortitò suborta plures eidem inflixerunt vulnera lethalia, & simul de vulneratoribus constat, omnes poena homicidii ordinariā inspecto jure, punientur. Contrariam tamen non improbabiliter defendunt Cardin. Tusch. Tom. 4. pr. conclus. 149. n. 12. Farinac. p. 3. q. 96. n. 31. & seqq. Harprecht. in §. item lex Cornelia §. n. 50. f. de public. Judic.

Ad art. 149.

211. Ocularem vulneris inspectionem in art. 149. ab Imperat. Carolo præceptam adeo necessariam esse existimat Carpzov. pr. Crim. p. 1. q. 26. à n. 50. ut eā omissā, poena ordinaria in Vulnerantem nec debeat nec possit statui; ut ut de lethalitate vulneris per evidentiam facti constiterit; sed nec verbis nec menti Carolinæ satisfacere videtur. Quapropter contrarium eligo cum Blumblach. ad cit. art. 149. n. fin.

Ad art. 158.

212. Probabilius est, furis hæredes adhuc teneri conditione furtivā, licet fur suspensus jam fuerit. contra plurimos quos citat & sequitur Carpzov. part. 4. const. 32. defin. 23. id quod & de homicida statuendum esse censeo.

Ad art. 162.

213. Ob furtum tertium potest quis puniri poenā ordinariā, etiamsi ex prioribus penam nullam tulerit; contra Struv. exercit. ad ff. 48. Thes. 21. q. 3. Gletle Jurispr. terrib. Tom. 1. p. 2. cap. 1. §. 8. controv. 3. n. 15.

Ad art. 176.

214. Si Minitator minas passo fidejussores & pignora dare, adeoque sufficientem de non offendendo cautionem præstare nequeat; Eum hoc casu ad juratoriam cautionem admittendum esse, placet Berlichio p. 4. concl. 22. n. 10. Matth. Coler. p. 2. decis. 232. n. 4. Alii vero cum Farinac. q. 107. n. 41. Cardin. Tusch. Tom. 1. pract. conclus. lit. C. conclus. 169. n. 13. &c. volunt, eundem, ubi fuerit persona suspecta, ad omne periculum evitandum relegari debere. Neutra sententia defendi accurate poterit. Igitur is tam diu in carcere detinendus est, donec idoneam cautionem invenerit.

215. Pulchra à variis movetur Quæstio: An Princeps supremus Jus aggravandi exercere possit in illis delictis, quibus in lege divina veteris Testamenti capitalis pena præfixa est? Affirmativam plerique Catholici tinentur, contra Heterodoxos ut: Carpzov. q. 150. n. 31. & seqq. Reincking. regim. seculari l. 1. class. 5. c. 6. n. 206. Vitriar. f. 3. P. l. 3. Tit. 17. n. 114. & seqq. & ibid. P. Pfeffinger in not.

O. A. M. D. G.